

סוג תחמושת -

איתן תגר

חמושים ברובי מוסקט ארוכי קנה הנטענים דרך הלוע, אבל כבר אז הייתה להם היכולת להפיל אינדיאני מסוסו בכיוון מדויק על פני הקנה ומטווח ששום קשת אינדיאנית קצרה לא יכלה להגיע אליו.

היה זה סופו של עידן. כאן התגלה ההבדל הראשון והברור בין הקשת לרובה - הטווח. אמנם, אם נתייחס לטווח של 100 מטרים לירי בעמידה, אפשר בהחלט שקשת מיומן עם קשת ציד חזקה יגיע לרמת דיוק לא פחותה מרובה צלפים באותם תנאים, כלומר בעמידה חופשית. אך ככל שעולה הטווח, רובה צלפים ייתן את המענה הטוב ביותר, בעוד הקשת הופכת להיות נשק תלול מסלול שאמנם ניתן לירות בה מטחים שמסכים שטח, אך על דיוק אין מה לדבר. בחרתי להעמיד את הקליעה בקשת מול צליפה ברובה דווקא, ולא מול קליעה אולימפית או ירי באקדח, בגלל הדמיון בין שני סוגי הספורט של ירי למרחוק, אך בעיקר משום שאני אישית עוסק בשני תחומי ספורט אלה בו-זמנית מזה כ-20 שנים. להבנתי, יש בין שני התחומים קווים משותפים רבים, אך רב השונה על הדומה.

הגורם הנפשי קריטי

הטכנולוגיה של הנשק החם, אביזרי הרובה, התחמושת המדויקת, האופטיקה המדהימה שיש לטלסקופים לירי כיום, כל אלה עולים לעין שיעור על מה שאפשר לקבל אפילו מקשת קומפאונד גלגלות המשוכללת ביותר, העשויה קרבן וחיציה בנויים מצינור חמרן בלתי אחיד בעוביו, אשר צופה בקרבן

הירי בקשת מצריך יכולת ריכוז נפשי ופיזיולוגי ברמה גבוהה הרבה יותר מהריכוז הנדרש בירי ברובה. זהו רק אחד מקווי השוני הרבים בין שני המקצועות הספורטיביים שיש להם גם קווי דמיון לא מעטים

היה זה במחצית המאה ה-18 כאשר "חץ הכסף", ראש השבט האינדיאני, עלה על סוסו כשעל גבו אשפת חיצים העשויה עור בופאלו ובידו הקשת הקצרה. הוא רכב בראש חבורת אנשי השבט שלו, אך ידע שהוא יוצא לקרב אבוד נגד האנשים הלבנים. היו אלה חיילי יחידת הסיור מצבאו הקטן של רוברט רוג'רס, מפקד יחידות הסיור הראשונות של הצבא האמריקאי בשנת 1755. האמריקנים היו

